

HC22.58 Ik verwacht het eeuwige leven.

Schriftlezingen: Gen. 1:25-2:3, Joh. 17:1-5, Openb. 21:1-10, Tekst: Joh. 17:3
Zingen: Ps. 89:1, Ps.16:6, Ps. 17:7 en 8, Ps. 68:2 en 10, Ps. 69:14

Hoofdpunten van de preek

Wat komt *hierna*? Om *hiernu* troost te kunnen scheppen moet je dat wel weten...

1 Troost (Joh.17:3 – V58)

De Bijbel laat genoeg over het eeuwige leven weten om ons te troosten. Het eeuwige leven begint nu en hier met het kennen van God. Jezus leert ons Hem kennen.

Hierna zal de aarde vol zijn van de kennis van de Heere. Zo anders dan nu. De breuk met *hiervoor* (toen de mens God kende) is groot. Zo zal het weer worden op de nieuwe aarde.

2 Vreugde (1 Petr. 1:7-8 – A58a)

Vreugde in God in het hiernu is de beginervaring van eeuwig leven. Het is het beste middel tegen secularisatie (dat je je verlangens verzadigt in het tijdelijke leven).

Vreugde in God is sterker dan de verleiding van het voorbijgaande of het verdriet van verdrukking. De vreugde trekt je er doorheen. Vreugde is het beginsel: alles zit er al in.

3 Zaligheid (1Kor.2:9 – A58b)

Als het begin al zo is... hoe zal de volkomen zaligheid dan zijn? Onvoorstelbaar omdat wij in het hiernu tot het laatst met zonde, zwakte en gebrokenheid te maken hebben.

God is onze zaligheid. Vergeleken met hiernu is wat Hij bereid heeft ongezien, ongehoord en ongedacht. Voor die Hem liefhebben roept dit verlangen naar de volmaaktheid op.

4 Eer (Opb. 1:6 – A58c)

In de volkomen zaligheid gaat het om God alleen. Je kan én wil niet anders meer. Hierna is de zonde voorbij en krijgt de drie-enige God eeuwig alle heerlijkheid.

Ons lied hierna zal zijn dat Hij ons maakte tot koningen en priesters. Op de nieuwe aarde zijn we weer Adam: om de God Die we kennen te eren met ons concrete, complete bestaan.